
[2014-38-RE](#)

CAUSA 2014-38-RE

(Martins Clemente c/ Barceló Tizon)

Aute del Tribunal Constitucional del 17-11-2014 relatiu al recurs d'empara 2014-38-RE

Número de registre 464-2014. Recurs d'empara

Aute del 17 de novembre del 2014

BOPA núm. 68, del 3 de desembre del 2014

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de setembre del 2014, per la representació processal de la Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente contra l'aute del 7 d'agost del 2014, dictat pel Tribunal de Corts i contra la resta de resolucions recaigudes en el marc de la causa CP-060-2/12, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a la presumpció d'innocència, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret fonamental esmentat, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que reconegui el dret de la recurrent a obtenir una resolució sobre el fons sense que s'acordi la retroacció del procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 3 d'octubre del 2014;

Escoltat l'informe de la magistrada ponent, Sra. Laurence Burgorgue-Larsen;

Antecedents

Primer

En el marc d'un incident de tràfic en què la demandada va ratllar voluntàriament el cotxe del demandant, el 28 de novembre del 2012, la Batllia, mitjançant sentència, va condemnar en rebel·lia la Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente com a responsable penal en tant que autora de la contravenció penal de danys dolosos al pagament d'una multa de 200,00 €. En concepte de responsabilitat civil, va ser condemnada a indemnitzar l'altra part amb 150,00 € per la reparació dels danys causats.

La Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente va formular un recurs d'audiència i el 9 de gener del 2014, la Secció Penal de la Batllia va desestimar aquest recurs i va confirmar la sentència del 28 de novembre del 2012.

Segon

La representació processal de la Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente va interposar un recurs d'apel·lació contra la sentència de la primera instància i, el 16 de juliol del 2014, el Tribunal de Corts va dictar una sentència que desestimava el recurs d'apel·lació i confirmava íntegrament la sentència de la primera instància.

Tercer

La representació processal de la Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions contra les decisions esmentades anteriorment, per tal com va considerar que s'havia vulnerat el seu dret a la presumpció d'innocència, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Quart

El 7 d'agost del 2014, el Tribunal de Corts va dictar un aute mitjançant el qual desestimava aquest incident de nul·litat d'actuacions.

En aquest aute, el Tribunal de Corts considera que la seva sentència no està mancada de motivació, que ha apreciat el conjunt de les proves i indicis existents i que va contestar degudament els motius del recurs d'apel·lació, refusant els certificats aportats per la part apel·lant, perquè no estaven signats i pel fet que una factura del taller no demostrava que el vehicle implicat estès al taller el dia dels fets, atès que hi ha elements que així ho contradiuen.

Cinquè

El 22 de setembre del 2014, la representació processal de la Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente va presentar un recurs d'empara contra les resolucions esmentades per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a la presumpció d'innocència, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Segons el parer d'aquesta part, el Tribunal de Corts fonamenta la condemna de la recurrent en la declaració d'un testimoni, en l'existència d'un vehicle tunejat, en el fet que la demandada era la conductora d'aquest vehicle i en el fet que el testimoni va recordar una part de la matrícula del

vehicle.

El Tribunal de Corts va considerar aquests indicis de càrrec suficients per condemnar la recurrent malgrat que aquesta va poder presentar un certificat de la companyia d'assegurances en què s'especificava que en la data dels fets estava utilitzant un vehicle de substitució, ja que el vehicle que conduïa habitualment estava en reparació en un taller, cosa de la qual també va aportar-ne un certificat. Afegeix que tampoc existeix un registre de vehicles tunejats i que la identificació de la recurrent es va fer mitjançant un àlbum fotogràfic i no en presència de la recurrent en companyia d'altres dones d'aparença similar, d'acord amb les previsions dels articles 49 i 50 del Codi de procediment penal.

La recurrent conclou que de tot això es desprèn que el raonament del Tribunal de Corts excedeix de forma evident els límits de l'íntima convicció per tal de valorar els elements probatoris i desplaça la càrrega de la prova de l'acusació a aquesta part, vulnerant d'aquesta manera el principi de la presumpció d'innocència.

En aquest sentit cita la sentència del Tribunal Constitucional del 6 de juny del 2005, recaiguda en la causa 2004-15-RE en què es declara que els tribunals ordinaris no havien fet una valoració suficientment expressa de les proves, ni havien establert la culpabilitat del processat d'acord amb les proves i les circumstàncies concurrents de la part acusadora i de la part acusada que constaven en el sumari i, tot això tampoc havia estat valorat i ponderat en la sentència motiu pel qual la resolució judicial va semblar dictada sobre una presumpció de culpabilitat, contrària a les disposicions de l'article 10 de la Constitució.

Segons el parer d'aquesta part, les explicacions donades al llarg del procediment per la recurrent són raonables i plausibles i el Tribunal de Corts no hauria d'haver arribat a les conclusions que va arribar, ja que els tribunals ordinaris només s'han fonamentat en la seva íntima convicció i no en cap prova objectiva o conjunt de proves suficientment rellevants degudament contrastades amb la resta de proves obrant en el sumari, raó per la qual s'ha vulnerat el dret a la presumpció d'innocència de la recurrent.

Aquesta part no demana la retroacció de la causa al moment en què es va produir la vulneració, ja que considera que els tribunals rarament accepten que s'han equivocat i acaben emeten una resolució condemnatòria pels mateixos fets.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret fonamental esmentat, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que reconegui el dret de la recurrent a obtenir una resolució sobre el fons sense que s'acordi la retroacció del procediment al moment en què es va produir aquesta vulneració.

Sisè

El 3 d'octubre del 2014, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què manifesta que allò que pretén la recurrent és una revisió de la interpretació i de l'aplicació del dret ordinari efectuada pel Tribunal de Corts, especialment en relació amb la valoració de la prova portada a terme en aquesta causa.

Nogensmenys, afegeix que les resolucions objecte de recurs es troben suficientment fonamentades en Dret i les seves valoracions de la prova no poden, en absolut, ser tatxades d'arbitràries i han de

considerar-se com a conformes a la comuna opinió del conjunt dels juristes.

Segons el parer del Ministeri Fiscal, la condemna de la recurrent es fonamenta en proves de càrrec obtingudes lícitament i incorporades al procés de conformitat amb la norma processal, per tant, no s'ha produït la vulneració del principi de la presumpció d'innocència, ni tampoc la del principi *in dubio pro reo*, ja que només és d'aplicació en cas de dubte sobre la culpabilitat, cosa que no ha estat el cas en aquesta causa.

En aquest sentit, les resolucions impugnades es fonamenten no només en declaracions testificals, sotmeses a contradicció, sinó també en les constatacions i enquestes que figuren en els informes de la investigació policial que comporta la determinació del vehicle utilitzat i la identificació de la recurrent a la data dels fets, havent-se valorat igualment les seves manifestacions, així com els documents aportats per ella.

Per tot això, el Ministeri Fiscal demana al Tribunal Constitucional que declari la inadmissió a tràmit d'aquesta causa per la manca manifesta de contingut constitucional de les pretensions al·legades, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

D'acord amb una reiterada jurisprudència, el Tribunal Constitucional no pot substituir la jurisdicció ordinària en la competència exclusiva d'aquesta per aplicar l'ordenament jurídic vigent, interpretar les normes i valorar la prova (veg. p. ex. l'aute del 25 de gener del 2005, recaigut en la causa 2004-13-RE i la sentència del 7 de setembre del 2007, recaiguda en la causa 2007-12-RE). El Tribunal Constitucional ha de limitar-se a examinar els aspectes constitucionals i, d'acord amb una jurisprudència constant, ha d'examinar aquells casos en què les resolucions contenen *prima facie* elements incongruents o irraonables, o raonaments arbitraris o absurds.

Les resolucions impugnades no són incongruents o irraonables, ni contenen raonaments arbitraris o absurds, sinó que són lògiques i fonamentades en Dret.

El recurs presentat no té, doncs, contingut constitucional, raó per la qual no resulta admissible a tràmit, en virtut de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Per tot allò que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2014-38-RE interposat per la representació processal de la Sra. Clàudia Patrícia Martins Clemente contra l'aute del 7 d'agost del 2014, dictat pel Tribunal de Corts, i contra la resta de resolucions recaigudes en el marc de la causa CP-060-2/12.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de novembre del 2014.

Laurence Burgorgue-Larsen Isidre Molas Batllori
Presidenta Vicepresident

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat

Magistrat